

רמב"ם יד החזקה הלכות נערה בתולה פרק ב

(יד) שלשה דברים של מפתה וארבעה של אונס הרי הן של אב שכל שבח נעורים לאב ואם אין לה אב הרי הן של עצמה:

(טו) מפותה או אנוסה שלא תבעה עד שבגרה או עד שנשאת או עד שמת האב הרי הארבעה דברים או השלשה שלה עמדה בדין ותבעה אותו ואחר כך בגרה או נשאת הרי הן של אב ואם מת האב אחר עמידתה בדין הרי הן של אחין שהן יורשי האב מעת שעמדה בדין זכה בהן האב. [השגת הראב"ד - מפותה או אנוסה שלא תבעה עד שבגרה או עד שנשאת או עד שמת האב הרי הארבעה או השלשה שלה א"א השלשה במפותה אם מת האב למה וכי יורשת אביה היא]:

(טז) הבת שנתארסה ונתגרשה קנסה לבדו לעצמה נאנסה או נתפתתה ואחר כך נתקדשה לאחר קנסה ושאר הדברים לאביה שאין האירוסין מוציאים מרשות האב:

רמב"ם יד החזקה הלכות שבועות פרק ח

(ג) התובע את חברו בדבר שיש בו קנס שאינו משלם אותו על פי עצמו כמו שבארנו ויש בו ממון שהוא משלם אותו על פי עצמו וכפר בכל דבר ונשבע הרי זה חייב משום שבועת הפקדון כיצד תבעו ואמר לו אנסת או פתית בתי והוא אמר לא אנסתי ולא פתיתי ונשבע חייב בשבועת הפקדון שאע"פ שאינו משלם קנס על פי עצמו אילו הודה היה משלם בשת ופגם על פי עצמו וכן האומר לחבירו גנבת שורי והוא אומר לא גנבתי ונשבע חייב בשבועת הפקדון שאע"פ שאינו משלם כפל בהודאתו משלם הוא את הקרן בהודאתו:

תלמוד בבלי מסכת שבועות דף לח/ב

אלא כי אתא רבין אמר רבי יוחנן לדברי רבן שמעון קנס הוא תובע ולא בושת ופגם לדברי חכמים אף בושת ופגם הוא תובע במאי קא מיפלגי אמר רב פפא ר"ש סבר לא שביק איניש מידי דקיץ ותבע מידי דלא קיץ ורבנן סברי לא שביק מידי דכי מודה ביה לא מיפטר ותבע מידי דכי מודה ביה מיפטר